णीयं, तथा सत्यां भूम्यामेव वैयर्थ्यं यथा न भवति तथाग्नि-
माधत्ते। यस्माच्छर्कराभिर्भूमिर्दृढीकृता तस्मादत्रापि 'धृत्यै'
दार्ढ्याय शर्करा प्रक्षेप्तव्या। अथो अपि च 'शन्त्वाय' सुखमि-
द्धये शर्कराः कार्य्याः॥

अथ सप्तमं सम्भारं विधत्ते। "सरेता अग्निराधेय इत्याहुः।
आपो वरुणस्य पत्नय आसन्। ता अग्निरभ्यध्यायत्। ताः सम-
भवन्। तस्य रेतः परापतत्। तद्धिरण्यमभवत्। यद्धिरण्यमु-
पास्यति। सरेतसमेवाग्निमाधत्ते' इति। या अब्देवता वरु-
णस्य भार्य्याः ताः कामुकोऽग्निर्ध्यात्वा सम्भोगं कृतवान्। त-
दानीं व्यग्रस्य तस्य रेतो भूमौ पतित्वा हिरण्यमभूत्। अतोऽत्र
हिरण्ये प्रक्षिप्ते सति सरेतस्कोऽग्निराहितो भवति। एतस्य
हिरण्यस्य प्रक्षेपस्थानं विधत्ते।

"पुरुष इन्वैस्वाद्रेतसो बीभत्सत इत्याहुः' [८] उत्त-
रत उपास्यत्यबीभत्साये' इति। इन्वा इति निपातद्वयं मि-
लित्वा प्रसिद्धिमाचष्टे। लोके सर्व्वोऽपि पुरुषः स्वकीयं रेतो
हस्तेन स्पृष्टं जुगुप्सते। तदेतत् प्रसिद्धमित्यभिज्ञा आहुः। त-
स्मादत्राग्निस्थापनप्रदेशं विहायोत्तरस्मिन् पार्श्वे हिरण्यं प्रक्षि-
पेत्। तच्चाबीभत्साये सम्पद्यते। यदुक्तं सूत्रकारेण। "द्वेष्याय
रजतं प्रयच्छति" इति।

तदिदं विधत्ते। "अति प्रयच्छति। आर्त्तिमेवातिप्रय-
च्छति" इति। देवयजने प्रक्षिप्तं सुवर्णं अतिक्रम्यान्यद्रजतं प्रय-
च्छेत्। तथा सति स्वात्मानमतिक्रम्यान्यस्मै द्वेष्याय स्वकीयामा-